

Observatoriul este de două ori în săptămână, miercuri și sâmbătă.

Pretul

pentru Sibiu pe 1 anu întregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimisu cu post'a în laintulu monarchiei pe 1 anu întregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — În străintate pe 1 anu 10 fl. s'eu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. s'eu 11 franci; — numeri siguratici se dau câte cu 10 cr.

OBSERVATORIUL

Diariu politic, national-economic si literariu.

Ori-ce inserate,

se platescu pe serie s'eu linia, cu litere merunte garmondu, la prim'a publicare câte 7 cr., la adou'a si a treia câte 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurulu publicu.

Prenumeratiunile se potu face în modulu celu mai usioru prin assemnatiunile postei statului, adrese de a dreptulu la Redactiunea Diariulu Observatoriulu în Sibiu.

Nr. 9.

Sibiu, 31/12 Februaru 1879.

Anulu II.

Gimnasii, academii de drept, universitati.

(Urmare.)

III. Incompatibilitatea, acumularea. A trei'a intrebare pusa de ministrul Trefort comisiunei juridice este: daca se mai pote suferi si pe viitoriu, ca professorii si anume cei dela universitati si academii, se mai porthe pe langa professura inca si alte functiuni (acumulare, gramadire.) Pana acum, adeca professoriloru le sta in voia a se amesteca in ori-ce afaceri publice; mai multi din ei nu se indestulescu numai a fi membri de cluburi politice, ceea ce nu ar avea nimeni dreptu se le inpute; ei inse mergu multu mai departe, ca-ci se duc in adunari electorali, se amesteca grosu in certe si cabale politice, facu calatorii, uneori pe la colegiuri electorali forte departate, cu scopu de a castiga voturi si a fi alesi chiaru si prin total'a nimicire a adversariului, adeca prin ospetari, betii, batai, omoruri (P. Ll. Nr. 9), era dupace sunt alesi in diet'a, isi perdu totu timpulu in comisiunile dietali si in siedintie publice. In totu timpulu acela cathedrele loru profesorescu potu fi considerate ca vacante, pentru-ca erudit'a voce a ddloru professori nu se aude nicairi; sau daca totusi se aude vreodata, apoi se sciti ca atunci dn. professoru face studentiloru curatu numai lectiuni politice, ca se invetie a injura si insulta prin jurnale pe nationalitati, pe muscali, pe nemi, olachi, serbi, se deifice pe turci, se recomande magiariloru religiunea mohamedana, se sparga ferestrelor ministriloru si ale altoru omeni, se cera esterminarea altoru limbi si impunerea limbei magiare prin fortia, prin tirania (Szathmari, Verhovay, Vándory et tutti quanti.) Ministrulu Trefort nu vrea ca professorii se'si perda mandatulu ca deputati, ca-ci acesta ar insemna, ca li se vetama libertatea individuale; cere inse, ca ddni professori cati au mancarimea de a face politica mare si cati se simtu apti la aceea, se plateasca din pungile loru pe professorii suplenti cari voru fi numiti la cathedrele loru, pre catu timpu densii voru avea a se certa in dieta, in comisiuni, sau a'si sparge capetele pe la adunari electorali si ospetie. Atata si mai multu nimicu; pentru-ca ar fi mare nedreptate, ca dd. professori se traga si plata ficu, se ia si didactru dela studenti pentru ore de prelegeri pe care nu le facu in classe, ci le facu in dieta pentru diurnele ce tragu acolo.

Daca mai are locu undeva cunoscut'a sententia, ca nu poti sierbi dintru odata la doi domni, apoi ea ilu are acilea.

Din caus'a acestoru abusuri date pe facia in comisiune si in press'a periodica, mai multi dintre dd. professori s'au facutu borsiu de mania asupra ministrului si a membriloru din comisiune, a fostu inse timpulu supremu, ca miseriiile acelea se esa la lumina si acelu desfreu se fia infruntatu cum se cade. Nu de aceea se trimitu tinerii la universitati, pentru-ca sub cuventu ca ddni professori nu t'nu prelegeri, se'si perdia ani intregi cu alte secaturi, ruinandu'si sanatatea propria, compromitendu'si viitorulu, saracindu pe parinti prin enormele spese care se ceru, pana se faci dintr'unu teneru omu capabile de a'si castiga singuru panea de tote dillele.

Academiile de drept. In legatura cu reform'a sistemului dela universitati, comisiunea se convinsu despre marea necessitate de a se ocupa si cu cestiunea academiilor de drept. De altumentrea insusi ministrulu o a intrebatu, daca afla densa, ca actual'a loru organizatiune este buna, si nu mai virtosu contrariulu? Nu ar fi mai bine, ca unele academii se se inchida, si in loculu acela se se mai deschida una a trei'a universitate? Acestea intrebari frementara multu capetele. Spre a pe-trunde usioru in natur'a loru, avemu se scimu, ca in Ungaria si Transilvania afara de cele doue facultati de drept dela universitatile din B.-Pest'a si Clusiu, mai sunt alte tresprediece academii sau facultati de drept. Din acelea 13 sunt 5 ale statului, 2 confessionali rom.-catholice, 5 (di: cinci) confess. calvinescu si 1 evang. luterana. Cei ce cunosc activitatea aceloru academii si cari au urmarit'o de cativa ani incocce, au trebuitu se vedea, ca mai multe din acelea au scapatatu tare si ca sunt de prisosu. Causile acelei scapatari sunt mai multe, numerarea loru inse prea ar fi lunga. Aci fia de ajunsu a insemna numai atata, ca din conspectele statistice anuali se vede o necurmata scadere a studentiloru juristi asia, catu astadi nici-una din acele academii nu are nici macaru 150 de ascultatori, precum avea de es. pana pe la 1867/8 academi'a de drepturi din Sibiu, la care numai romani era cate 80—90 de teneri. In anulu curente numerulu studentiloru dela acelea 13 academii este: In Presburgu (a statului) 145.

Casovi'a (a statului) 90. Oradea (a stat.) 110. Jaurinu (Raah, a stat.) 68. Sibiu (a stat.) numai 36, dintre cari abia 4 romani. Calocca (cath.) 46. Cinci-biserici (Pécs, cath.) 38. In cele calvinescu, la Debretinu 124. Kecskemét 61. Máramaros-Szighet 46. Sárospatak 53. Pápa 26. In cea evang. luter. la Eperjes numai 19. Acestea cifre vorbescu cu elocentia mai mare decatu toti oratorii din diet'a Ungariei. Preste cativa ani ddni professori dela unele academii voru tinea prelegeri paretiloru.

Noi romanii, cari inainte cu 18 ani cunoscuseramu marea necessitate de a ne deschide in Transilvania una academi'a de drepturi curatu romanesca; noi aceia, cari eramu gat'a se ne damu celu din urma fiorinu ca ajutoriu pentru studentii de drepturi, noi avemu dreptulu si datorint'a de a ne intrebati cu totii, care potu se fia causele, ca de 10 ani incocce fiii nostri nu mai alerga la facultatea juridica, precum alergasera odinioara, si ca nici noi parintii loru, nu mai suntemu aplecati a'i indemnati si incuragiatu se'si alega acea vocatiune. Respunsulu este forte usioru, elu ne sta pe budie, sau ascunsu in anim'a cea amarita. Dara totu acilea trebuie se ne mai punemu si alta intrebare: A perduatu natiunea nostra prin aceea, ca in cei 10 ani din urma si-a retrasu pe cei mai multi fii ai sei dela cursulu de drepturi? Noi amu cutediati se afirmamu, ca intre impregiurarile actuali a le patriei natiunea nostra prin aceea retragere pana acuma nu a perduatu nimicu, ba pote ca intr'unu intielesu orecare a castigatu. Recomandamu aceste cestiuni tuturoru barbatiloru nostri competenti, ca se binevoiesca a le lua in de aproape consideratiune; ca-ci totu mai pote veni unu timpu, in care se avemu forte mare trebuintia de ele.

Se mai facu si alte proiecte in B.-Pest'a, intre care este si separarea sciintielor de statu de cele strictu juridice. Asia numitii juristi de profesiune totu se inmultiescu de voia de nevoia, ca-ci daca lipsescu studentii de drepturi pe la academii, se inbuldiescu multe sute din ei pe la universitati, anume in B.-Pest'a sunt preste mesura multi. Dara sciintiele de statu luate in sensulu strinsu, economi'a politica cu ramurile sale, anume sciinti'a finantielor etc. sunt reprezentate in tota tier'a prin individi forte pucini. Nu avemu noi barbati de statu, nu'i prea au nici altii. Dara adeveratele

Foisior'a „Observatoriulu“.

Romeo si Julieta.

De Luigi da Porto.

Traducere de: Fr. D. a m. é.

(Urmare.)

— Mama, dise d-nei Jeana, se nu ve mirati deca refusu de a ve spune caus'a lacrimelor mele... Nici eu n'o cunosc; simtu in sufletulu meu o nespusa indiosiare, care 'mi face viati'a atatu de trista, in catu asiu dori se moriu... Nu ve potu spune totu nici d-vostre, nici tatalui meu... Me temu ca nu mi-amu adusu a-minte de vre-unu pecatu ce amu facutu. Ultim'a mea spovedire mi-a facutu multu bine; cu consimtiementulu d-vostre me voiu spovedi inca odata. Asemenea, pentru ca vedu ca voiu muri curendu, voiu potea lua, ca o mangaiare, si grijania.

Dupa doue zile, d-na Jeana, care consimtiase, o ducea insasi la monastirea St. Franciscu. Lasa pe Julieta cu fratele Laurent, dupa ce'i recomanda se caute bine printre peccatele fiicei sale pe acela care o intrista atatu. Abia esise si Julieta spuse calugarulu tote nenorocirile ei.

— Ce potu pentru d-tea, copil'a mea? respunse elu. Ur'a intre familia v'ostra si familia sotului vostru este asia de mare.

— Parinte, respunse nenorocit'a, multu poteti si deca ati voi, m'ati ajutat. Inse nu ve ceru de catu o gratia. Casatori'a mea se pregatesce in cas'a de placere a tatalui meu, care este afara din orasiu; me voru duce acolo ca se perdu ori-ce curagiu de-a me inpotrivi. Candu voiu fi acolo, va sossi acela pe care voiescu se mi'lu dea de sotiu; dati-mi otrava, ca se scapu de acesta nenorocire, crutiandu pe Romeo de o asia rusine. Refusati? Voiti deca ca se moriu cu mai multe suferintie? Atunci me voiu ucide cu pumnalu!...

Vediendu-o in acesta stare, fratele Laurent intielese ca, deca nu o va scapa, isi face unu inamicu din Romeo.

— Julieto, dise elu, spovedescu jumetatea Veronei, si am unu bunu renume. Nici unu testamentu, nici o inpaciuire nu se face fara midiolocirea mea. De aceea n'asiu voi se me espunu la vre-unu scandalu; n'asiu voi, pentru o avere intréga, ca se se afie ca m'am amestecat in acesta afacere. Inse ve iubescu, pe d-tea si pe Romeo, si sunt gat'a se facu pentru voi ceea ce n'am facutu pentru nimeni. Numai promite-mi ca vei pastra secretulu.

— Dati-mi otrava si ve juru ca nu va afla nimeni...

— Nu voiescu se'ti dau otrava, reluà elu. Ar fi prea mare pecatu se se ucida o feta frumoasa ca d-tea. Numai se aibi curagiulu de a face ce-ti voiu spune si me insarcinezu de a te duce la barbatulu d-tale. Momentulu familiei v'ostre este langa cimitirulu nostru, e la usi'a bisericei... Iea acestu prafu... Dupa ce-lu vei bea, vei adormi patru-dieci si optu de ore intr'unu somnu atatu de adancu, in catu celu mai dibaciu medicu te-ar crede morta, si in catu d-tea insuti, de-steptandu-te, te vei intrebati, deca in aderveru n'ai parasitu viati'a... Vei fi ingropata in acelu momentu, de unde te voiu scote la tempu. Vei remanea in chili'a mea pana in diu'a candu me voiu duce la Mantua; atunci te voiu ascunde sub sutan'a de calagaru si te voiu duce la barbatulu d-tale... Inse nu ti-e frica? Cadavrulu verului d-tale Tibaldo, care a fostu ucisu mai deunadi, va fi culcatu alaturea cu d-tea...

— Ca se ajungu la Romeo, striga Julieta, asiu trece chiaru prin iadu.

— Atunci, reluà calugarulu, deca esti atatu de curagiosa, sunt sicuru ca te potu ajutat. Mai antaiu, scrie lui Romeo si spune 'i ce am otaritu. Deca te-ar crede morta, desperarea sa i ar insufa vre-o nebulnia, pentru ca sciu ca te iubescu peste mesura. Cati-va din calugarii nostri mergu la Mantua. Tramite-mi scri-

soarea d-tale; 'i o voiu tramite eu, prin unu solu credinciosu.

Fratele Laurent, lasandu pe Julieta, alerga la chili'a lui, de unde se intorse cu o sticlutia plina cu unu prafu forte finu.

— Se iai acestu prafu, dise elu, chiaru in noptea acesta, intre orele trei si patru de diminetia; se-lu iai fara frica, amestecandu-lu cu pucina apa. Pe la or'a siese va incepe efectulu lui si ce amu otaritu se va face. Inse se nu uitati, se-mi tramitati o scrisore pentru Romeo.

Julieta ascunse preciosulu prafu si se duse la mam'a sa, care o astepta:

— Dieu, dise ea, fratele Laurent este celu mai bunu confesore de pe pamentu; mi-a datu atata curagiu, in catu nici nu 'mi aducu aminte de intristarea mea din trecut.

— Imi pare forte bine, scump'a mea, respunse d-na Jeana; iti permitu se-lu ajuti, ca-ci acesti calugari sunt forte saraci.

Cu aceste vorbe sossira acasa. Julieta era vesela. Antonio si nevasta lui nu se mai gandiau la iubirea ce li se paruse ca a coprinu anim'a fiicei loru; credeau ca unu capritiu neexplicabile o intristase si pe aci era se uite de bucuria casatori'a despre care fusese vorba. Inse comitele de Ladronea voia ca se afie toti, cine este logodnic'a lui.

D-na Jeana, fiindu cam bolnava, se otari ca una din matusiele Julietei se conduca pe copila la cas'a de placere a betranului Capuleti. Ea nu se opuse. Sicuru ca tatalu seu o tramite asia curendu numai ca se o casatorisca cu comitele de Ladronea, Julieta lua prafulu cu densa.

Intr'o nopte, pe la patru ore, ea chiama pe una dintre femeile sale, crescuta cu densa si pe care o trata ca pe sora, si-i ceru unu paharu cu apa, plan-gendu-se ca are o sete mare. I se aduse paharul, in care arunca prafulu si-lu beu deodata. Apoi, inaintea slujnicei si matusiei sale care se sculasera audindu-o vorbindu, Julieta striga: „Acum sunt sicuru ca tatalu

